

การบริหารงานทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์

**Administration of Registration and Evaluation of Vocational Colleges under the Jurisdiction
of Buriram Province**

ลิตา วรรณตรง

Lita Wannatrong

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

Faculty of Education, Nakhon Ratchasima College, Thailand

E-mail ; lita.wanatrang@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-8486-8117>

Received 29/01/2023

Revised 30/01/2023

Accepted 03/03/2023

บทคัดย่อ

งานทะเบียนและวัดผลมีภาระงานที่หลากหลาย ประกอบกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ต้องให้บริการแก่นักศึกษา อาจารย์ และบุคคลที่เข้ามาติดต่อทางราชการ ซึ่งมีความต้องการหลากหลายและแตกต่างกันตามความต้องการนั้น ๆ ในบางครั้งการปฏิบัติงานด้านการให้บริการไม่สามารถอำนวยความสะดวกแก่ทุกคน มีผลให้การทำงานล่าช้า ความคลาดเคลื่อนของข้อมูล อาจทำให้เกิดข้อร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ สร้างความไม่พึงพอใจแก่ผู้รับบริการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ และ (2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และระดับชั้นที่รับผิดชอบ ประชากรที่วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรสังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 5,254 คน ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test และ t-test ผลการวิจัย พบว่า (1) การวิเคราะห์ข้อมูล การบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ (2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า (ก) จำแนกตาม ตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านแตกต่างกันในด้านการขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน (ข) จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านแตกต่างกัน ในด้านการขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และ (ค) จำแนกตาม ระดับชั้นที่รับผิดชอบ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการออกเอกสารหลักฐานการศึกษา

คำสำคัญ : งานทะเบียนและวัดผล; การวัดผลประเมินผลการศึกษา; วิทยาลัยอาชีวศึกษา

Abstract

The registration and evaluation work has a variety of workloads, together with the work of the officers who have to provide services to students, professors, and people who come to contact the government. Which has various needs and differs according to that needs. Sometimes the service operation cannot accommodate everyone, resulting in delayed operation, and discrepancies in information may cause complaints. The work of the staff creates dissatisfaction with the service recipients. The objectives of this research were (1) to study the administration of registration and evaluation of vocational colleges in Buriram Province. And (2) compare the level of opinions of personnel towards the registration and assessment administration classified by position, work experience, and level of responsibility. The population used in this research was 5,254 vocational college personnel in Buriram Province using a sample of 358 people. The research tool was a questionnaire on the administration of registration and evaluation of vocational colleges. The statistics used in the research were frequency, mean, percentage, standard deviation, F-test, and t-test. The research results showed that (1) the analysis of information on registration administration and evaluation of vocational colleges in Buriram Province was generally at a high level. And (2) a comparative analysis of the level of opinions of personnel toward the registration administration and evaluation of vocational colleges in Buriram Province, it was found that; (a) Classified by overall position is not different, individual aspects are different in terms of registration and enrollment. (b) Classified by work experience in general, there is no difference, but in terms of different aspects such as registration and enrollment in high school and education measurement and evaluation. And (c) Classified by the level of responsibility, the overall difference is statistically significant at the .05 level, However, the different aspects that were statistically significant at the .05 level were educational measurement and evaluation, and the issuing of educational evidence.

Keywords: Registration and Evaluation Task; Educational Evaluation; Vocational College

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตของเราทุกคน และเป็นสิ่งที่ทุกคนแสวงหาองค์ความรู้เพื่อมาใช้ในการดำเนินชีวิต การทำงาน และการสร้างความสำเร็จให้กับชีวิตของเราทุกคน เราปฏิเสธไม่ได้ว่าการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อสังคมโลกในปัจจุบัน ต่างคนต่างแสวงหาหลักสูตร สถาบัน หรือสถานที่สำคัญเกี่ยวกับความรู้ต่างๆ อย่างจริงจัง และเป็นที่คาดหวังว่าจะค้นพบตัวตนได้จากการศึกษา ในสาขาหรือหลักสูตรนั้นๆ ด้วยเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของระบบต่างๆ ในโลกปัจจุบัน กระแสโลกาภิวัตน์ ได้เข้ามาอิทธิพลต่อหลายๆ ประการในสังคม ไม่ว่าจะเป็นระบบการศึกษาที่มีการปรับเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเพื่อก่อให้เกิดความทันสมัยในองค์ความรู้ และสอดคล้องต่อผู้ศึกษาและยังมีส่วนช่วยดึงดูดให้ผู้สนใจเข้ามาศึกษาและนำองค์ความรู้ไปใช้เพื่อเกิดประโยชน์ ประเทศไทยทุกวันนี้ผู้ศึกษาสามารถเข้าถึงระบบการศึกษาได้ง่ายขึ้น เช่น ระบบการสมัครออนไลน์ การสมัครผ่านไปรษณีย์ และอื่นๆ อีกหลายวิธีที่จะเข้าถึงระบบการศึกษา สถาบันการศึกษามีการปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นอย่างมาก มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ศึกษา ทำการพัฒนาหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรเพื่อดึงดูดผู้สนใจศึกษาให้เข้ามาศึกษา พัฒนาบุคลากรในหลากหลายวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของสังคม รวมถึงเพื่อใช้สำหรับงานที่ผู้ศึกษาคาดหวังในการประกอบอาชีพในอนาคต (พระมหาอรุณชัย ญาณธโร, 2563)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ทำการเปิดสอนระดับอาชีวศึกษา คือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีโครงสร้างบริหารงาน ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารและยุทธศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายพัฒนานักศึกษา ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งในแต่ละฝ่ายจะมีหน่วยงานภายในที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกัน โดยนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อในแต่ละปีนั้นมีจำนวนมาก และมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี ดังนั้น การให้ความสำคัญกับการจัดบริการการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา จึงมีความสำคัญเช่น การให้บริการของบุคลากร กระบวนการให้บริการ สถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ ล้วนมีส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับนักศึกษาทั้งสิ้น งานทะเบียนเป็นหน่วยงานขึ้นตรงต่อฝ่ายวิชาการที่สนับสนุนงานวิชาการ อาทิเช่น การจัดการเรียนการสอนให้กับอาจารย์และนักศึกษา การกำกับดูแลนักศึกษาตั้งแต่แรกเข้าจนกระทั่งจบการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย งานทะเบียนยังเป็นแหล่งข้อมูลทางด้านวิชาการและการศึกษาของวิทยาลัย มีหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ที่เข้ามาติดต่อ เช่น การให้คำแนะนำ การตอบข้อซักถาม การอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนแก่อาจารย์และนักศึกษา ล้วนมีความต้องการหลากหลายแตกต่างกัน โดยส่วนมากนักศึกษาคาดหวังจะได้รับการบริการที่ดีที่สุดจากเจ้าหน้าที่ กล่าวคือ บุคลากรมีความรู้ความสามารถ มีทักษะการทำงาน สามารถช่วยเหลือตอบสนองความต้องการและมีขั้นตอนการให้บริการที่มีคุณภาพ (เนตรนภา แสงเชื้อพ้อ, 2562) และสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษาทุกระดับ คือ ผู้เรียนต้องประสบความสำเร็จตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนด มีการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง เลือกรับข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นแต่ผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพออีกต่อไป ผู้เรียนจะต้องมีทักษะอื่นอีกหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดคำนวณ เป็นต้น เพื่อให้อยู่ในโลกแห่งการแข่งขันได้

[231]

อย่างปลอดภัยและมีความสุข สถานศึกษาต้องนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ มาใช้ตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง (วิรัตน์ นิลแก้วบรรณวิทย์, 2564)

งานทะเบียนและวัดผลมีภาระงานที่หลากหลาย ประกอบกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ต้องให้บริการแก่นักศึกษา อาจารย์ และบุคคลที่เข้ามาติดต่อทางราชการ ซึ่งมีความต้องการที่หลากหลายและแตกต่างกันตามความต้องการนั้น ๆ ในบางครั้งการปฏิบัติงานด้านการให้บริการไม่สามารถอำนวยความสะดวกแก่ทุกคน มีผลให้การทำงานล่าช้า ความคลาดเคลื่อนของข้อมูล อาจทำให้เกิดข้อร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ สร้างความไม่พึงพอใจแก่ผู้รับบริการ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดช่องว่างต่อการบริการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนกลับและเป็นตัวชี้วัดความพึงพอใจที่บอกถึงคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการของงานทะเบียนและวัดผล (เนตรนภา แสงเชื้อพ้อ, 2562) การบริหารงานทะเบียนและวัดผลให้มีประสิทธิภาพจึงส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง และบุคลากรโดยตรง หากมีการบริหารจัดการที่ดีย่อมส่งผลต่อการศึกษาล่าเรียนของนักเรียนนักศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของบุคลากรโดยตรง เพื่อมีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพประกอบกับการวัดผลและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพตรงตามสภาพจริงสอดคล้องกับผู้เรียน ย่อมส่งผลให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยสูงขึ้นด้วย

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นข้อมูล สารสนเทศในการวางแผนพัฒนาการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ให้มีตอบสนองความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง และบุคลากร และส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา การบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ ตามแนวทางการปฏิบัติงานทะเบียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2565) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 2.1.1. ตำแหน่ง จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) ครูผู้สอนทั่วไป (2) ครูงานทะเบียนและวัดผล และ (3) บุคลากรอื่น

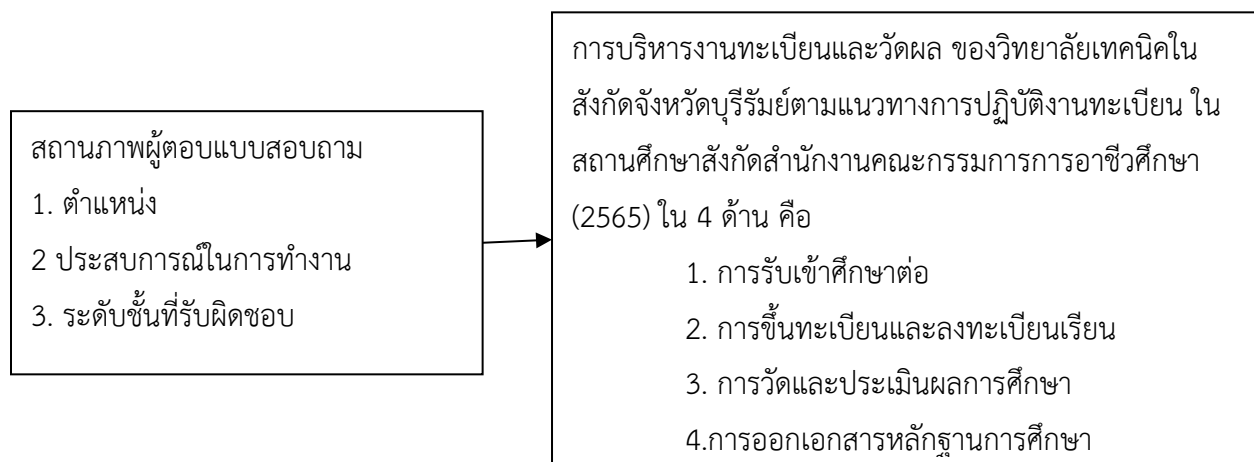
2.1.2 ประสิทธิภาพในการทำงาน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) ต่ำกว่า 10 ปี (2) 10 – 20 ปี และ (3) 20 ปีขึ้นไป

2.1.3 ระดับชั้นที่รับผิดชอบ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) ปวช. และ (2) ปวส.

ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ ตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2565) ใน 4 ด้าน คือ 1. การรับเข้าศึกษาต่อ 2. การขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน 3. การวัดและประเมินผลการศึกษา 4.การออกเอกสารหลักฐานการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ประชากร ได้แก่ บุคลากรสังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 5,254 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2565) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรสังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 358 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มโดยการเทียบสัดส่วนตามจำนวนประชากรทั้งหมด แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) โดยทำการศึกษาระหว่าง มกราคม 2565 ถึง พฤศจิกายน 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงาน และระดับชั้นที่รับผิดชอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล: ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และระดับชั้นที่รับผิดชอบ ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งโดยภาพรวมรายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ทั้งโดยภาพรวมรายด้านและรายข้อ จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน โดยใช้ F-test และระดับชั้นที่รับผิดชอบ โดยใช้ t - test (Independent Samples)

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และระดับชั้นที่รับผิดชอบ โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และระดับชั้นที่รับผิดชอบ

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. ตำแหน่ง		
ครูผู้สอนทั่วไป	292	81.60
ครูงานทะเบียนและวัดผล	17	4.70

[234]

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บุคลากรอื่น	49	13.70
2. ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	143	39.90
10 – 20 ปี	150	41.90
มากกว่า 20 ปี	65	18.20
3. ระดับชั้นที่รับผิดชอบ		
ปวช.	196	54.70
ปวส.	162	45.30
รวม	358	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่เป็น ครูผู้สอนทั่วไป จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 81.60 บุคลากรอื่น จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 และครูงานทะเบียนและวัดผล จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 โดยประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90 ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10 – 20 ปี จำนวน 150 คิดเป็นร้อยละ 41.90 และประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และระดับชั้นที่รับผิดชอบ โดยการพิจารณาในภาพรวม รายด้านและรายข้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทำการแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมและรายด้าน

การบริหารงานทะเบียนและวัดผล	ระดับความคิดเห็น		แปลผล	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
การขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน	4.10	0.44	มาก	1
การรับเข้าศึกษาต่อ	4.00	0.50	มาก	2
การออกเอกสารหลักฐานการศึกษา	3.94	0.14	มาก	3
การวัดและประเมินผลการศึกษา	3.94	0.56	มาก	4
โดยรวม	4.00	0.23	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารงานทะเบียนและวัดผล อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.26) ด้านการรับเข้าศึกษาต่อ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.25) และด้านการออกเอกสารหลักฐานการศึกษา ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.14) และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.28)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้สถิติ F-test (One - way ANOVA) และจำแนกตาม ระดับชั้นที่รับผิดชอบ โดยใช้สถิติ t-test (Independent Sample)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ตำแหน่ง

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
การรับเข้าศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	0.067	2	0.034	0.520	0.595
	ภายในกลุ่ม	23.022	355	0.065		
	รวม	23.089	357			
การขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.616	2	0.308	4.794*	0.009
	ภายในกลุ่ม	22.809	355	0.064		
	รวม	23.425	357			
การวัดและประเมินผลการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.248	2	0.124	1.608	0.202
	ภายในกลุ่ม	27.409	355	0.077		
	รวม	27.658	357			
การออกเอกสารหลักฐานการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.003	2	0.001	0.071	0.931
	ภายในกลุ่ม	6.781	355	0.019		
	รวม	6.784	357			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.071	2	0.036	1.388	0.251
	ภายในกลุ่ม	9.127	355	0.026		
	รวม	9.198	357			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

[236]

จากตารางที่ 3 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านแตกต่างกันในด้านการขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	Sig.
การรับเข้าศึกษาต่อ	ระหว่างกลุ่ม	0.115	2	0.057	0.885	0.414
	ภายในกลุ่ม	22.975	355	.065		
	รวม	23.089	357			
การขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.416	2	0.208	3.211*	0.042
	ภายในกลุ่ม	23.009	355	0.065		
	รวม	23.425	357			
การวัดและประเมินผลการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.705	2	0.352	4.642*	0.010
	ภายในกลุ่ม	26.953	355	0.076		
	รวม	27.658	357			
การออกเอกสารหลักฐานการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.050	2	0.025	1.307	0.272
	ภายในกลุ่ม	6.734	355	0.019		
	รวม	6.784	357			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.099	2	0.049	1.931	0.147
	ภายในกลุ่ม	9.099	355	0.026		
	รวม	9.198	357			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านแตกต่างกัน ในด้านการขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ระดับชั้นที่รับผิดชอบ

การบริหารงานทะเบียนและวัดผล	ปวช.		ปวส.		t	Sig.
	N=196		N=162			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การรับเข้าศึกษาต่อ	3.98	0.25	4.03	0.25	-1.832	.068
การขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน	4.08	0.25	4.12	0.26	-1.323	.187
การวัดและประเมินผลการศึกษา	3.92	0.27	3.97	0.28	-1.965*	.050
การออกเอกสารหลักฐานการศึกษา	3.92	0.14	3.97	0.13	-3.123*	.002
โดยรวม	3.98	0.23	4.02	0.23	-2.757*	.006

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผล ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ระดับชั้นที่รับผิดชอบ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการออกเอกสารหลักฐานการศึกษา

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารงานทะเบียนและวัดผล อยู่ในระดับมากทุกด้าน เนื่องจากงานทะเบียนและวัดผล ถือเป็นหัวใจของงานวิชาการ เป็นการจัดการนักเรียน นักศึกษา และเป็นงานที่ใช้วัดผลการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ตรวจสอบประสิทธิภาพ และคุณภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับพระมหากษัตริย์ ญาณธโร (2563) ได้ศึกษา การบริหารงานวิชาการในยุคไทยแลนด์ 4.0 สำหรับผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มากที่สุดในด้านการจัดทำทะเบียนและวัดผล-ประเมินผล

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านแตกต่างกันในด้านการขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน เนื่องจากงานทะเบียนและวัดผลจะมีกฎระเบียบ แนวทางที่ปฏิบัติที่แน่ชัด สอดคล้องกับ พระอรรถชัย ญาณธโร (2563) ได้ศึกษา การบริหารงานวิชาการในยุคไทยแลนด์ 4.0 สำหรับผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ จำแนกตามระดับการศึกษาและจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านแตกต่างกัน ในด้านการขึ้นทะเบียนและลงทะเบียนเรียน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา เนื่องจากทุกคนประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับ มธุรส บันตติกุล (2565) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารจัดการงานทะเบียนนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัญหาการบริหารจัดการงานทะเบียนนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำแนกตามสถานะ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอายุ โดยรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานทะเบียนและวัดผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม ระดับชั้นที่รับผิดชอบ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการออกเอกสารหลักฐานการศึกษา เนื่องจากนักเรียนนักศึกษาในระดับชั้นที่ต่างกันจะมีความสามารถในการตัดสินใจที่ต่างกัน ส่งผลให้บุคลากรที่รับผิดชอบในระดับชั้นที่ต่างกันมีความคิดเห็นในแนวทางที่ต่างกันไป สอดคล้องกับ เพิ่มศิริ ศิริพร (2564) ได้ศึกษา คุณลักษณะที่ดีของระบบสารสนเทศงานทะเบียนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ในจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่ดีของระบบ ของแต่ละมหาวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศและตามชั้นปี มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้: แนวทางในการดำเนินการดังนี้ (1) ผู้บริหารควรมีการนิเทศติดตามการวัดและประเมินผลของบุคลากร เพื่อพัฒนาการดำเนินงาน (2) สนับสนุนให้บุคลากรวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และเลือกใช้วิธีวัดผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน (3) ควรมีการจัดอบรมพัฒนาทักษะด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษาให้กับบุคลากร เพื่อสนับสนุนให้มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป: แนวทางในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้ (1) ควรศึกษาเรื่องของปัจจัยในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ (2) ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสารสนเทศงานทะเบียนให้มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

เนตรนภา แสงเชื้อพ้อ. (2562). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการของงานทะเบียนคณะเทคโนโลยี

อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม. *Journal of Engineering Technology Access*. 3(2), 48-57.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

พระมหาอรรถชัย ญาณธโร. (2563). การบริหารงานวิชาการในยุคไทยแลนด์ 4.0 สำหรับผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. *Phimoldhamma Research Institute Journal*. 7(1),169-179.

เพ็ญศิริ ศิริพร. (2564). คุณลักษณะที่ดีของระบบสารสนเทศงานทะเบียนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารราชพฤกษ์*. 19(2), 92-101.

มธุรส บัณฑิตกุล. (2565). “ปัญหาการบริหารจัดการงานทะเบียนนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ”. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 9(2),137-148.

วิมลพัชร นิลแก้ววรวิทย์. (2564). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพเพื่อพัฒนางานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 9(1),122-138.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2565). *แนวทางการปฏิบัติงานทะเบียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.